

عنوان مقاله:

بررسی وضعیت و تهدیدات پلنگ ایرانی در ایران

محل انتشار:

سومین همایش ملی سلامت، محیط زیست و توسعه پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

المیرا عابدی - دانشجوی کارشناسی ارشد گروه زیست شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه ارومیه

علی رضا خلیل آریا - استاد یار مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی آذربایجان غربی

خلاصه مقاله:

کاهش شدید جمعیت پلنگ در سال های اخیر سبب شده است که این گونه با ارزش توسط کمیته بقای گونه های اتحادیه بین المللی حفاظت از طبیعت و منابع طبیعی (SSC/IUCN)، در درجه حفاظتی در معرض خطر انقراض (EN) گنجانده شود. یکی از مهم ترین عوامل در کاهش جمعیت این گونه، تخریب و نابودی زیستگاه های آن معرفی شده است. لذا شناخت عوامل موثر بر مطلوبیت زیستگاه پلنگ به عنوان یک ابزار موثر در مدیریت و حفاظت از زیستگاه های باقی مانده می تواند مدیران حفاظت را در انتخاب لکه های مناسب حفاظتی و مدیریت موثر عوامل تاثیر گذار یاری رساند. و از دیگر عوامل تهدید کننده شکار آن ها توسط افراد محلی و چوپانان است چرا که پلنگ ها به دلیل از بین رفتن طعمه های وحشی به سراغ حیوانات اهلی می روند و همین مسئله باعث به دام افتادنشان می شود. پلنگ ایرانی از گونه های در معرض انقراض در دنیا می باشد که تنها در ایران، افغانستان، عراق، ترکمنستان، ترکیه و کشور های حوزه قفقاز یافت می شود و جمعیت آن از 1300 قلاده تجاوز نمی کند. بیشترین جمعیت پلنگ ایرانی با حدود 550-850 قلاده، در مناطق کوهستانی و جنگلی ایران وجود دارد. متأسفانه در سال های اخیر نرخ جمعیت آنها روند رو به کاهش داشته و در بعضی مناطق به کلی منقرض شده است.

کلمات کلیدی:

پلنگ ایرانی، پراکنش، تهدیدات، تولید مثل، زیستگاه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/250946>

